

[Knud Jespersen.]

som man plejer at give 4 mill. kr., når man er i det gavmilde hjørne, men Frijsenborg ved Århus, som man ad den vej vil give ca. 1 mill. kr., og selv om der er inflation i vor tid, er 1 mill. kr. dog en slags penge.

Jeg forstår, at socialdemokratiet lider af den tvangstanke, at man kan ikke føre skattepolitik uden hensyntagen til de mest aggressive krav om overhovedet at slippe af med denne beskatning af arbejdsfrie indtægter.

Man vil også kunne lave et regnestykke, der viser, at de folk, man her vil tilgodese fra regeringens og forligsparternes side, er landbruget. I 1975 var der 2.751 millionærer i landbruget, der ikke svarede indkomstskat. Nu skal de altså bære en lavere grundstigningsbyrde, og den vil selvfølgelig blive båret af andre.

Jeg siger ikke, at der kun er én vej, nemlig at opkræve grundstigningsskyld; det har kommunisterne aldrig sagt. Vi har stillet en lang række forslag til indefrysning eller fastlåsning af værdistigningerne i jord og fast ejendom med det formål, at sådanne stigninger skal tilfalde det offentlige. Vi ved jo også – jeg har i spørgetiden stillet spørgsmål om det økonomiske råds beregninger herom – at det, der sker, er, at sådanne stigninger ikke alene kapitaliseres, men også belånes, og at det igen rammer hele samfundsøkonomien.

Det er altså et både demokratisk og socialt set elendigt forslag. Landbrugets og parcelhusenes værdistigninger, deres reelle kapitalgevinster, har vi beregnet til at være 35 mia kr. i 1976. Nu har man denne mærkelige skavank i Danmark, at man vil lære af de lande, hvor man kan lære noget dårligt, men ikke vil lære f. eks. af Holland, hvor det halve af jorden er i det offentliges eje, hvilket igen har betydet, at renten i Holland stort set er det halve af det, den er i Danmark.

Naturligvis kan vi ikke være med til at forringe den i forvejen forkerte politik, der føres over for sådanne værdistigninger, ved yderligere at begunstige ejere af fast ejendom, og vi synes også, det står i skarp modsætning til den måde, hvorpå man behandler lejere i etageejendomme.

Jeg kan altså sammenfatte vores opfattelse i, at vi går imod dette lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Lovforslaget gælder skatteåret 1978, så det har en meget begrænset rækkevidde, men i anledning af nogle af de bemærkninger, der er

faldet fra de øvrige ordførere, vil jeg alligevel gerne rejse nogle principielle spørgsmål.

Den socialdemokratiske ordfører mente, at lejerne ville få gavn af, at den amtskommunale grundskat ikke blev sat så meget op. Jeg kan forberede ministeren på, at jeg gerne vil have at vide i udvalget, hvor vendepunktet er for, hvornår lejere i en lille lejlighed har gavn af, at grundskatterne ikke stiger så meget. Så vidt jeg forstår, ligger vendepunktet for en lille to værelses lejlighed på omkring 25.000 kr. i skattepligtig indtægt. Alle, der har over dette beløb i indtægt, har gavn af store grundskatter. Men det vil jeg gerne have oplyst til udvalget.

Jeg vil også gerne have at vide i anledning af de bemærkninger, der faldt fra såvel den konservative som CDs ordfører, hvor vendepunktet ligger for ejere af parcelhuse. Jeg har meget stærkt på fornemmelsen, at vendepunktet for ejere af parcelhuse ligger ved en indtægt på mellem 60.000 kr. og 85.000 kr.: alle, der tjener mere end 60.000–85.000 kr., vil have gavn af, at vi sætter grundskatterne op.

Endelig i anledning af de bemærkninger, der faldt fra venstres ordfører, vil jeg gerne have belyst i udvalget – jeg forventer ikke, at ministeren her på stående fod skal kunne belyse disse ting – om dette, at vi sætter grundskatterne meget lavt, ikke medfører, at Holland overtager endnu mere af den mest valutaskabende del af den danske landbrugsproduktion, nemlig den animalske.

Må jeg sige til SFs ordfører, at det er en fejltagelse at tro, at amtskommunerne i dag er frit stillet med hensyn til, hvor de vil sætte grundskattepromillen. Med de regler, der står i loven, er det sådan, at der gennem lov er truffet en afgørelse om, at der skal opkræves 20 promille. Det skal nemlig ske, når indkomstskatten når en vis højde, og det når den i alle danske amter.

Endelig vil jeg bede ministeren overveje – og det kan være, ministeren kan svare på det allerede i dag – om det ikke vil være en rimelig og god ting at give adgang til at lade den mulighed for indefrysning af grundskatterne, som eksisterer for pensionister, blive reel for alle pensionister og ikke blot, som den er i dag, en skueret for en del.

Så kan man spørge: ja men hvorfor i alverden går jeg ind for dette lovforslag, for det gør jeg? Dertil vil jeg svare, at jeg glæder mig over, at der herigennem ligesom er skabt begyndelsen til det, der kunne blive det, som vi